

IV.

§ 23.

Stk. 1. Denne Lov berører ikke det økonomiske Fællesskab mellem Kirkerne i Frederiksberg Kommune, Sjællands Stiftslandsbykirker, Kirkerne paa Ærø, i Nørre Tyrstrup Herred og Haderslev Provsti samt Kirkerne i Købstæder med flere Kirker, hvor Formuefællesskab imellem disse er eller maatte blive indført, eller de særlige Regler, der er givet for Bestyrelsen af disse Kirkers Formue eller for Bestyrelsen af Roskilde Domkirkes Formue og Gods.

Stk. 2. For St. Petri tyske Kirke i København vedbliver de Regler, som indeholdes i St. Petri tyske Menigheds Privilegier, fremdeles at gælde.

Stk. 3. Loven bevirker ikke nogen Forandring i de med Hensyn til enkelte Kirkers Bestyrelse paa privatretligt Grundlag hvilende særlige Forhold eller i Reglerne om Bestyrelsen af Valgmenighedskirker.

§ 24.

Efter denne Lovs Ikrafttræden bortfalder Lov om Bestyrelsen af Kirker af 1. Oktober 1915 og Lov om Ændring i denne Lov af 20. Marts 1918.

§ 25.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Indtil den nugældende Lov om Kirkers Bestyrelse af 1. Oktober 1915 udkom, fandtes der ikke samlede Bestemmelser om Bestyrelsen af Kirker. Det var først de ved Tiendeaflysningen fremkaldte nye Forhold, hvorefter den største Del af Landets Landbykirker fra privat Eje overgik til selvejende Institutioner, der nødvendigj gjorde mere indgaaende Regler paa dette Omraade. Og navnlig maatte der træffes Bestemmelser om Kirkernes økonomiske Forhold, herunder ogsaa om, hvorledes der skulde forholdes, naar de til Kirkerne ved deres Overgang til Selveje i Henhold til Bestemmelserne i Lov om Afløsning af Tienden af 15. Maj 1903 § 23 beregnede Midler ikke strakte til. Idet det herved blev nødvendigt at give Kirkerne Ret til at udskrive Kirkebidrag paa Menighedens Medlemmer, fandtes det naturligt, særligt ogsaa da man arbejdede med nye og ukendte Forhold, at der vistes nogen Forsigtighed og øvedes en Kontrol til Sikkerhed for Soggenes Beboere, hvilket i den gældende Lov har givet sig Udtryk dels i selve Bestemmelserne om Kirkebestyrelsens Sammensætning, hvor det fastsattes, at Kommunalbestyrelsen skulde vælge et

Medlem af dens Midte til sammen med Menighedsraadet at danne Bestyrelsen, dels navnlig ogsaa i Reglerne om Ligning til Kirker, hvorom det særlig for de Kirker, der var blevet selvejende efter Tiendeaflysningen, fastsattes at Ministeriet skulde meddele Samtykke hertil i hvert enkelt Tilfælde.

I den siden Lovens Fremkomst forløbne Tid har Forholdene fæstnet sig, og i det store og hele har den af Kirkebestyrelsen førte Ledelse af Kirkens økonomiske Forhold ikke givet Anledning til Klage, og navnlig har der saagodt som aldrig foreligget nogen Uoverensstemmelse om Udskrivning af Ligning mellem Kirkebestyrelserne og Sogneraadene, hvis Erklæringer har været indhentet i alle Tilfælde, hvor der skulde lignedes til en Kirke, og det til Trods for, at den Forventning, der ved Lovens Udarbejdelse næredes om, at det kun i Undtagelsestilfælde skulde være nødvendigt at gaa til Ligning paa Menigheden, ikke blev opfyldt, idet de store Prisstigninger paa Arbejde og Materialier, der blev en Følge af Verdenskrigen og den derved opstaaede Situation ganske kuldkastede de Beregninger, som de i Henhold til Tiendelovens § 23 nedsatte Kom-